

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg er helt med på – og det er en kommentar til SF's beslutningsforslag om skraldemandsmodellen – at der skal være en bedre fordeling af arbejdstid og fritid i vort samfund. Man kan i en periode af sit liv have lyst til at arbejde 25 timer om ugen og nogle gange 45 timer. Det kræver, at vi har et langt mere fleksibelt arbejdsmarked, for at vi kan indrette os på den måde. Det er egentlig det, vi beder om: at arbejdsmarkedet prøver at indrette sig lidt efter folks skiftende behov.

Vi afviser skraldemandsmodellen af tre grunde.

For det første er der tale om en skatteyderfinansieret ferie to dage om ugen eller hver tredje uge, hvor man betales for at være passiv og ikke være til rådighed for arbejdsmarkedet. Det vil sige, at SF's forslag dermed intet grundlæggende ændrer ved det velfærdsproblem, hvor flere og flere bliver passive i et samfund, der burde være mere aktivt.

For det andet er skraldemandsmodellen en ren skrivebordsmodel. Den er baseret på den tankegang, at vi kan bruge de samme dagpenge flere gange. Når modellen først er indført, vil dagpengeudgiften blive bundet i en sådan ordning, og man kan ikke bruge pengene til eventuelle nye arbejdsløse.

For det tredje er forslaget dybt uretfærdigt. SF's forslag indebærer et A-hold, som kan arbejde 23 timer på næsten fuld løn, og så er der et B-hold af lønmodtagere, som selv har valgt deltidsarbejde til en lavere løn, som så skal betale over skatten til A-holdet. Det finder vi meget uretfærdigt.

Så er der beslutningsforslag nr. B 11 om ret til ordinært arbejde. Venstre er helt med på ideen om retten til et ordinært arbejde. Efter 4 års ledighed må der ikke gå en eneste dag længere, før den ledige får et tilbud. Vi ønsker også, at alle dagpengeforsikrede allerede efter 1 år skal i aktivering, hvis de ikke selv finder et job. Men vi mener, at aktiveringstilbudet skal dreje sig om ordinære arbejdspladser, og det er i høj grad i det private erhvervsliv.

Hvis man ser på bemærkningerne til SF's forslag, ses det jo tydeligt, at SF's forslag om ordinære job er falsk varebetegnelse. Alle de job, der er tale om, er enten ferie, det vil sige skraldemandsmodel, uddannelse eller job i kulturelle institutioner osv. Ud af 30.000 job vil SF kun skaffe de 1.000 i det private erhvervsliv, og det er ca. 3 pct. Derfor afviser Venstre forslaget.

Ulla Tørnæs (V):

Sigtet med SF's beslutningsforslag nr. B 12 skulle angiveligt være indførelse af en såkaldt uddannelsesorienteret ungdomsgaranti. Men en mere vidtrækkende konsekvens af forslaget vil bl.a. være indførelse af en helt urealistisk udbygning af de videregående uddannelser med stort set fri adgang til følge.

Jeg deler fuldt ud SF's opfattelse af, at dagpengesystemet i visse tilfælde fungerer som et opbevaringssystem. Dette gælder imidlertid ikke kun for unge under 25 år, nej, det gælder såmænd for dagpengesystemet som sådan, og det skal vi naturligvis have ændret. Derfor har Venstre og Det Konservative Folkeparti i vores udspil til finanslovforhandlingerne, »Reform '96«, netop påpeget, at tidlige tilbud om job eller aktivering er vigtige forudsætninger for, at dagpengesystemet kan fungere efter sin oprindelige hensigt.

Jeg forstår SF's forslag som en klar aflivning af mulighederne for at studere på dagpenge, og det er naturligvis godt.

Jeg er også helt enig med SF i, at vi er nødt til at gøre noget ved det faktum, at knap en tredjedel af en ungdomsårgang ikke får en kompetencegivende uddannelse.

Vi er nødt til at forbedre studievejledningen gevaldigt. Det gælder ikke mindst studievejledningen på de sidste folkeskoletrin, hvor beslutningen om, i hvilken retning man ønsker at gå, træffes. Forbedret studievejledning betyder ikke, at unge skal pakkes ind i vat; nej, det betyder en velkvalificeret studievejledning over for de unge.

Men så hører min enighed med SF også op. For det første deler jeg ikke SF's opfattelse af, at det er en udvidelse af pladserne på de videregående uddannelser, der skal være løsningen her. Det er vanskeligt at se, hvordan vi skal kunne sikre den nødvendige høje kvalitet på de videregående uddannelser ved en fri adgang til uddannelserne som foreslået af SF.

Jeg vil også tillade mig at sætte spørgsmålstegn ved SF's noget luftige beregninger og antagelser, som der redegøres for i bemærkningerne til forslaget.

Endelig må vi ikke glemme, at der i de seneste par år har været en række ledige pladser bl.a. på ingeniørstudierne og civiløkonomuddannelserne. Også ministeren nævnte en lang række andre ledige studiepladser, og de skal naturligvis besættes, før vi kan tale om udvidelse andre steder.